

fælde ikke repræsenterer nogen som helst gennemgaaende Trafik. Jeg skal ikke opholde mig videre ved Overtagelsen af den østsjællandske Bane som Statsbane, thi jeg tror virkelig allerede at kunne sige, at den kommer den højtærede Minister til at give Afkald paa, og det er jo ogsaa noget af det, der vil bibringe ham den mindste Smerte — jeg tror endog, at vi derved have gjort den ærede Minister en god Tjeneste.

Jeg vil gerne notere, at den ærede Minister ikke har sagt noget imod mine kritiske Bemærkninger med Hensyn til Køge—Kværkeby-Banen. Det har imidlertid det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal), men det har ikke gjort stærkt Indtryk paa mig. Det lød jo maaske ganske pænt, men jeg vil tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, hvorledes det fremtræder i Rigsdagstidenden; kortfattet lyder det saaledes: Eftersom der i 1894 blev foreslaaet og vedtaget en Privatbane fra Køge til Borup, som ingen Sinde er bleven bygget, skulle vi nu vedtage en Statsbane fra Køge til Kværkeby. (*Madsen-Mygdal*: Saaledes har jeg ikke sagt.) Ja, det er omtrent, som da vi i Skolen lærte det gamle Ord, at „ligervis som Ulven er et grimmt Dyr, saaledes skulle vi ogsaa vandre i et nyt Levned“. Jeg har udtrykkelig forvaret mig imod at citere mindre nøjagtigt ved at henvise til Rigsdagstidenden; saa vil enhver kunne dømme om, hvorvidt det højtærede Medlems Interesse og Kundskab paa dette Omraade ved en ganske tilfældig og ringe Lejlighed har ført ham en lille Smule paa Afveje.

Med Hensyn til den højtærede Ministers Udtalelser om Værdistigningsskatten skal jeg bemærke, at det er for saa vidt en Skuffelse for mig, at han mener, at en Udløsning af Værdistigningsskatten fra dette Lovforslag vilde være af saa stor Betydning og et saa stort Tab for Statskassen, at han ikke tør gaa ind derpaa. Jeg har nu en anden Mening om det. Jeg har den Mening, at naar vi en Gang skulle til at gøre dette Forsøg — og som Ministeren ogsaa ganske rigtig har forstaaet, mener jeg, at dette Forsøg bør gøres —, bør det gøres paa en saadan Maade, at det ikke bliver en Fiasko, thi hvis det skulde vise sig, at de Bestemmelser, vi vedtog, virkede uheldigt og til stor Utilfredshed for de paagældende og medførte Uretfærdigheder og Ulemper, vilde enhver Fortsættelse være umuliggjort, og Opretholdelsen

af en saadan Lov vilde vistnok blive anset for at være ubetimelig. Derimod mener jeg, at ved paa Grundlag af den højtærede Ministers Forslag at underkaste Tanken en Drøftelse med den Sagkundskab og Interesse, som den højtærede Minister synes at ville tildele ogsaa dette høje Tings Medlemmer i en Sag af denne Betydning, vilde vi kunne naa til et Resultat af Varighed, som vi alle sammen kunde være tilfredse med og maaske bygge videre paa, selv om vi ingen Sinde naaede Idealet, som jo altsaa var en almindelig Værdistigningsskat. Efter dette er der jo egentlig ikke videre at sige om det, end at vi maa gøre vort bedste for at faa Tid og Evne til i det Jernbaneudvalg, der bliver sammensat med særligt Hensyn til Jernbanerne, at faa denne Sag ordnet. Jeg lover ikke noget. Jeg har sagt i Forvejen, at jeg mener, at det vil ikke være muligt at komme til et Resultat i denne Sag, og derigennem kan altsaa Jernbanelovens Skæbne blive sat i Fare. Men saa vil den højtærede Minister ganske vist have en Udsigt til, at de to Sager ad Aare kunne blive vedtagne *paa samme Tid*, hvilket altsaa er den højtærede Ministers Ønske.

Naar Ministeren siger, at det er i Ly af denne Bestemmelse, at Forslaget er stillet, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at hvis det for de private Baners Vedkommende var et saa overordentlig vigtigt Spørgsmaal, kan jeg ikke forstaa, hvorfor man alligevel bevilger et lige saa stort eller endnu større Tilskud til private Baner, end man har gjort tidligere. Dersom Værdistigningsskatten virkelig skulde blive en saa stor Indtægt for de paagældende Kommuner, som det menes, forekommer det mig rigtignok, at der var Grund til at nedsætte Tilskuddet. Paa den anden Side kan jeg ikke noget Sted finde i Forslaget, at den højtærede Minister der har lagt saadan Vægt paa dette Spørgsmaal, som han gør i Dag. Ganske særlig maa jeg fremhæve, at Jernbanekommissionen jo slet ikke har stillet noget Forslag om en Værdistigningsskat, og den højtærede Minister har jo netop gjort opmærksom paa, at han med Hensyn til Tilskud til Privatbaner har i alt væsentligt holdt sig til de af Jernbanekommissionen fremsatte Forslag.

Den højtærede Minister bemærkede om Faren for Førsteprioritetshavers Pante- ret ved Indrømmelse af Afgiftspligt forud for første Prioritet, at man efter Forslaget kunde nægte Henstand. Jeg gør opmærksom paa, at det kan man ikke, eftersom